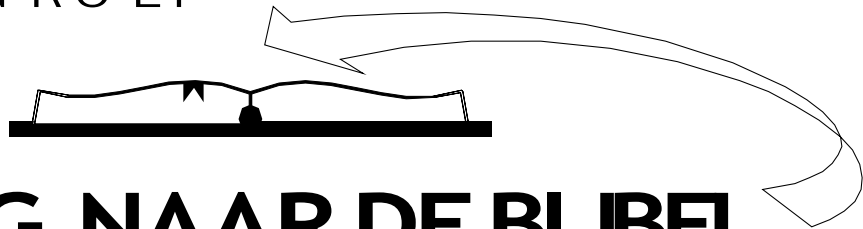

W E R K G R O E P

TERUG NAAR DE BIJBEL

Kampen, 28 november 2008

aanvulling op brief 20-12-06 over Joseph Prince

Beste lezers,

De leer van Joseph Prince uit Singapore heeft toch meer invloed dan wij als werkgroep inschatte. In onze brief dd.20-12-06 meenden wij dat deze leer zich hoofdzakelijk richtte op het welvaartsevangelie en dat hebben wij in deze brief ook aangetoond. Zijn standpunt over Genade hebben wij daarin echter onderbelicht. Een anonieme lezer van onze brieven heeft onafhankelijk van ons, de complete leer van Joseph Prince bestudeerd en zijn bevindingen op schrift gesteld. Dit onderzoek is zo volledig en goed onderbouwd, dat wij besloten hebben de resultaten van zijn onderzoek als aanvulling op ons onderzoek van 20-12-06 op onze site te plaatsen. Ergens in het artikel adviseert de anonieme schrijver niet alles klakkeloos aan te nemen, maar ook zelf zaken te onderzoeken. Wij zijn het met hem eens, want wij geloven dat ook u als christen met de Heilige Geest als inwonende Geest, zelf zaken kunt beoordelen. Hieronder vindt u de complete studie van de anonieme onderzoeker. Wij hebben hierin niets van de inhoud veranderd. Op bladzijde 18 hebben wij alleen een opmerking geplaatst over de uitleg van het begrip erfzonde van de schrijver. Wel zijn een aantal kleine taalcorrecties toegepast. Met veel dank aan de schrijver geven wij u nu de gelegenheid om zich te verdiepen in zijn of haar bevindingen.

Joseph Prince

Theologie van de New Creation Church in Singapore

Een beschouwing, niet meer!

November 2007

Inhoud

Inleiding	3
Aantal geloofsstellingen van Joseph Prince	6
Verschillen in achtergrond	7
Wet en Genade - even iets recht zetten	9
Redeneren vanuit een vooraf bepaald godsbeeld	10
Joseph Prince en de plaats voor nuance	11
Toepassing van de logica	12
Op het verkeerde been door de vraagstelling	13
Wet	13
Zonde aan het licht brengen, zonde laten toenemen	14
De wet wakkerd vleselijke verlangens aan	15
De status van zonde	16
Vergeving vragen	19
Een christen kan zijn behoudenis nooit verliezen	20
Ons geweten	22
Het onze Vader	22
Genezing door het avondmaal	23
De Word Faith Theologie	25
Oosterse invloeden ?	28
Ziekte	29
Conclusie	30

Inleiding

Dit document heeft niet als uitgangspunt een allesomvattend beeld van de zogenaamde Singapore Theologie te geven, maar geeft een aantal bijzondere invalshoeken die de lezer zelf mag beoordelen. De meeste teksten zijn uit spreekbeurten van de New Creation Church gehaald of Nederlandse vertalingen hiervan. Andere teksten komen van websites die rechtstreeks teksten van deze kerk hebben overgenomen of interpretaties daarvan. Maar verreweg de meeste informatie wordt verkregen uit de boekjes "Health and wholeness through the Holy communion", "Your miracle is in your mouth" en "A life worth Living", uitgaven van Joseph Prince.

Er is nogal wat rumoer ontstaan over deze zogenaamde "Alleen Genade Theologie". Voor veel christenen werkt het verwarrend omdat de meeste termen overeenkomen met het taalgebruik uit evangelische gemeenten en men dus niet goed de verschillen met deze theologie kan duiden. Daarnaast blijken toch ook veel evangelische christenen vanuit hun achtergrond vast te hebben gehouden aan een beeld waarin de Wet nog altijd een oordeel en straf in zich draagt. Dat er nu juist door de Singapore Theologie zo'n discussie op gang komt en zoveel mensen zich bevrijd voelen en anderen in verwarring komen, komt misschien wel omdat we in het volle evangelie kennelijk onvoldoende hebben kunnen aangeven waarvoor de Wet en waarvoor de Genade was bedoeld en dat ze juist niet haaks op elkaar staan. Hadden we dat als een solide basis in de evangelische beweging neer kunnen leggen dan was de discussie met de Singapore Theologie nooit ontstaan en hadden ook niet zoveel mensen binnen het volle evangelie met de Wet geworsteld.

De kritiek die je hier en daar op het internet kunt lezen over de theologie van Joseph Prince is vaak beschamend oppervlakkig en vooral erg subjectief. Meestal worden vooral de wijze van spreken en de demagogische kwaliteiten van Joseph Prince bekritiseerd. Op dezelfde wijze zou je de meeste Amerikaanse predikers kunnen hekelen terwijl veel spreekstijlen natuurlijk binnen het referentiekader van de lokale cultuur worden beoordeeld. Joseph Prince is een vaardige spreker en van zijn voorbeelden en grappen kun je houden of je kunt er een afkeer van hebben, maar dat is niet bepalend. Het is opvallend dat de meeste tegenstanders veel, maar tegelijkertijd ook heel oppervlakkig, kritiek leveren. Met de voorstanders is het al niet anders gesteld en zo zie je allerlei commentaren over en weer uitgewisseld worden zonder dat er dieper op de inhoud wordt ingegaan. Commentaar leveren is iets dat je niet lichtzinnig kunt doen. Het gaat er immers niet om een persoon te bekritisieren maar om de boodschap te beoordelen en naast de Bijbel te leggen. Maar juist de voorstanders als de tegenstanders zijn van mening dat ze de Bijbel als richtlijn gebruiken voor de opbouw van hun theorie. Bij het weerleggen van theorieën ontcom je er niet aan om zorgvuldig

naar bijbelteksten in het totale bijbelverband te interpreteren. Voorstanders hebben daarentegen vaak de neiging om het argument te gebruiken dat "Jezus Christus" wordt verkondigd en dat het daarom wel goed moet zijn, althans goed genoeg. Bovendien kun je iemand die Jezus Christus verkondigt niet echt kritisch benaderen. Ook voorstanders doen er verstandig aan niet de persoon en zijn boodschap oppervlakkig te beoordelen maar objectief te onderzoeken wat de uiteindelijke resultaten van de leerstellingen zijn.

De kern is dat we ons oordeel zuiver moeten houden en zuiver betekent in dit geval "los" van wat we zelf aannemelijk, bevrijdend of prettig vinden of wat bij onze levensstijl past. Maar ook los van personen en zoveel mogelijk los van onze achtergronden. Dat is een hele kluit en kan alleen als ons hart gericht is op het vinden van de Waarheid, ongeacht de uitkomst. Laten we dat hieronder proberen.

We schrijven oktober 2007 als de Stichting Opwekking breekt met zijn jongerenteam HQ, dat te veel de nadruk wil leggen op de theologie van Joseph Prince. Veel groepen die moeite hebben met de theologie van Prince zijn er vooral tegen omdat Prince de "welvaartsleer" of "prosperity-leer" zou aanhangen. Hieronder zullen we zien dat dit misschien nog niet eens de belangrijkste reden zou moeten zijn om niet achter deze theologie te staan.

Sommigen zijn van mening dat deze theorie wel zal overwaaien. Dat kan zo zijn, maar inmiddels heeft het zich al diep geworteld en voor veel evangelische jongerenbewegingen vormt het de basis van hun leerschool voor het leven. Daar worden de evangelische leiders van morgen gevormd. Zelfs op de website van de Evangelische Omroep kom je veel besprekingen en columns tegen die duidelijk door deze theorie zijn beïnvloed. Een evangelische persoon merkte eens op dat hij de leerstellingen van Joseph Prince had gelezen. Na een paar bladzijden kwam hij tot de conclusie dat hij er niet achter kon staan en hij sloot het boek. Dat is jammer, want in de evangelische wereld komen we soms veel denkbeelden tegen die uit deze Singapore Theologie komen, maar die natuurlijk niet expliciet het stempel van Joseph Prince hebben. Toch moeten we helder onderscheid kunnen maken.

Het is niet zo zeer de bedoeling om de Singapore Theologie hier te bestrijden. Het is juist van belang te onderkennen waarom veel mensen in eerste instantie positief tegenover deze leer staan en onvoldoende onder woorden kunnen brengen waarom deze leer zich toch sterk onderscheidt van de gangbare evangelische bijbelleer. We kunnen daar alleen maar achter komen door deze leer één of twee lagen dieper te onderzoeken en vooral te kijken waar haar stellingen uiteindelijk in uitmonden. Menig lezer zal zich verbazen dat de Singapore Theologie op een toch wel enigszins verborgen manier boodschappen meestuurt en stellingen inneemt die ineens helemaal niet meer lijken op de evangelische zienswijze. Het zou mooi zijn als aanhangers van deze theologie zich in ieder geval grotendeels herkennen in

de geloofsstellingen zoals ze hier onder verwoord worden. Het is niet nodig dat voorstanders van deze theologie het vervolgens ook eens zijn met de mening over deze geloofsstellingen. Hoewel het soms niet anders kan dan een mening te geven over bepaalde standpunten - vaak omdat ze geen juiste redeneringsbasis hebben - is het verder aan de lezer om te bepalen wat hij van bepaalde geloofsovertuigingen vindt. Het is meer de bedoeling om feiten en standpunten van Joseph Prince op een rij te zetten zodat christenen zelf kunnen bepalen of deze standpunten passen in hun eigen geloofsbeleving en of ze echt een bijbelse basis hebben. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de onderstaande onderwerpen goed belicht moeten worden om de standpunten van Joseph Prince helder te krijgen. Het alleen luisteren naar zijn spreekbeurten of het doorlezen van zijn boeken brengen het gevaar met zich mee dat je er eenvoudig overheen leest of al snel denkt dat het goed en redelijk klinkt.

Het is voor de lezer belangrijk vooraf te weten dat de boodschap die in deze kerk in Singapore wordt gebracht in dit document niet bestempeld wordt als 100% goed of 100% fout. Een gedeelte komt overeen met onze Nederlandse evangelische opvattingen. Maar op een aantal - bij nader inzien toch wel cruciale - punten wijken de inzichten van deze Singaporese Kerk behoorlijk en soms schrikbarend af. Dit document brengt een aantal verschillen in kaart, maar is niet meer dan een schets en daarom niet uitputtend. Het wordt wel eenvoudiger om uiteindelijk zelf - op grond van eigen bijbelstudie - te beoordelen of je het met die standpunten eens kunt zijn. Maar het beproeven van die dingen kan niet alleen gebeuren op basis van losse teksten en op basis van ons gevoel. Het vergt ook een diepe wil om het te begrijpen.

Gaandeweg het onderzoek naar de geloofsuitgangspunten van deze Singaporese Kerkgemeenschap is mijn mening wel enigszins bijgesteld. Vooraf was ik van mening dat de kern sterk overeenkwam met de evangelische visie op de Bijbel. De verschilpunten zouden vooral liggen op vlakken die de kern van het Evangelie niet raakten. In dat soort gevallen moeten we erg oppassen te snel en te scherp ons oordeel te vellen over afwijkende gedachten, want ook in onze eigen richting zijn heel wat variaties op thema's en verschillen in interpretatie. Bovendien moeten we ons goed realiseren dat zelfs de evangelische visie sterk beïnvloed is door het calvinistische - en daar nog voor door het rooms katholieke denken. Ook wij zijn daarom niet altijd goed in staat om los van deze achtergronden de eigenlijke Hebreeuwse context van de Bijbel te doorgronden en in ons referentiekader mee te nemen. De doelstelling van dit document is om zoveel als mogelijk los te komen van deze achtergronden en de theorie die in de New Creation Church naar voren wordt gebracht te beoordelen op grond van de Bijbel zelf. Daarbij past het niet om tegenover een bijbeltekst een andere bijbeltekst te zetten, want dat leidt tot patstellingen. We zullen juist proberen om op grond van de leer te kijken wat het resultaat zal zijn van die gedachtestroom. Door het uitgangspunt in gedachten te houden en te zien hoe de theorie er omheen wordt verzameld komen toch wel zeer substantiële

verschillen aan het licht. Verschillen die de lezer zelf maar moet beoordelen. Als je op de website kennis neemt van de "Statement of Faith" van de New Creation Church, waar Joseph Prince senior pastor is, dan zie je op het eerste gezicht geen vreemde dingen. Ik denk dat we met hun geloofsstellingen zoals ze daar vermeld staan volmondig kunnen instemmen. Het punt is alleen dat het niet de lading dekt van wat men echt gelooft. Na het bestuderen van de diepere lagen van hun geloofsovertuiging kunnen we niet volhouden dat er op cruciale punten gelijkelijk wordt gedacht en moeten we vaststellen dat men niet alleen op bijzaken er een andere visie op nahoudt.

In dit document gebruiken we een aantal woorden door elkaar maar steeds als synoniemen. Waar we schrijven over de Singaporese Kerk, de Singaporese Theologie, de Genade alleen Theologie, Joseph Prince en de New Creation Church of NCC, wordt de theologie bedoeld die Pastor Prince en de zijnen in de New Creation Church en door middel van boeken en spreekbeurten naar buiten brengen. Dit is een theologie die overigens niet in heel Singapore geaccepteerd wordt. De term "Singapore Theologie" is dus slechts eenvoudigheidshalve gebruikt.

Aantal geloofsstellingen van Joseph Prince

Als je de geloofsstellingen van de New Creation Church op hun website doorneemt zul je als christen waarschijnlijk instemmend knikken. Het lijkt zo goed als in overeenstemming met de evangelische visie.

Statement:

We believe in one God, who exists in three Persons — the Father, Son and Holy Spirit. He is loving, holy and just.

We believe that the Bible is God's Word. It is inspired and accurate. It is our perfect guide in all matters of life.

We believe that sin has separated us all from God, and that only through Jesus Christ can we be reconciled to God.

We believe that Jesus Christ is both God and Man. He was conceived by the Holy Spirit and born of the virgin Mary. He led a sinless life, took all our sins upon Himself, died and rose again. Today, He is seated at the right hand of the Father as our High Priest and Mediator.

We believe that salvation is the gift of God to man. This gift is effected by grace through faith in Jesus Christ and it produces works pleasing to God.

We believe that water baptism is a symbol of the cleansing power of God and a testimony of our faith in the Lord Jesus Christ.

We believe that the Holy Spirit is our Comforter. He guides us in all areas of our lives. He also blesses us with spiritual gifts and empowers us to yield the fruit of the Spirit.

We believe that the Holy Communion is a celebration of Jesus' death and our remembrance of Him.

We believe that God wants to transform, heal and prosper us, so that we can live blessed and victorious lives that will impact and help others.

We believe that we are called to preach the gospel to all nations.

We believe that our Lord Jesus Christ is coming back again just as He promised.

Maar als we grondiger onderzoek doen naar de inhoud van deze theologie dan kunnen we ook nog 10 andere leerstellingen op een rij zetten.

Om te voorkomen dat lezers in de volgende hoofdstukken denken dat de theorie wellicht te vaag wordt beschreven vermelden we hieronder een aantal stellingen (niet limitatief) die in de memo worden besproken en die pijlers vormen onder de leerstellingen van Joseph Prince:

1. Veel christenen geloven dat ze door de Wet behouden worden.
2. Hoe meer we zondigen, des te meer we Gods genade ontvangen.
3. Het is zinloos je schuldig te voelen over zonden.
4. Ook onze toekomstige zonden zijn bij voorbaat vergeven.
5. We zijn voor de grondlegging van de wereld al voorbestemd (predestinatie).
6. Een christen kan zijn redding om die reden nooit verliezen.
7. Mensen die “terugvallen”, zijn feitelijk nooit christen geweest.
8. Ziekte is altijd satanisch.
9. Door het avondmaal worden mensen genezen (dat is een mechanisme).
10. Als we veel genezing willen ontvangen moeten we zo vaak mogelijk avondmaal vieren.
11. Als we ziek zijn is dat een teken dat we onder de vloek van de wet leven.

Sommige stellingen zullen de lezer misschien de wenkbrauwen doen fronsen. Daarom zullen we eerst de theorie iets breder beschrijven en dan inzoomen op deelonderwerpen. Het gaat erom dat we de theorie eerst in haar geheel gaan begrijpen

Verschillen in achtergrond

Een groot verschil in interpretatie komt zeker voort uit de achtergrond van de grondleggers van deze stroming en de regio waarin deze theologie haar basis vindt. In Nederland heeft het calvinistische denken⁽¹⁾ grote invloed gehad op onze visie op de Bijbel, maar zelfs ook op maatschappelijke verhoudingen en denkpatronen. Hoewel het calvinisme ook Gods genade

¹ En daarvoor richtingen als het katholicisme en het Griekse denken

centraal stelt moet je dit wel bezien vanuit het feit dat wij mensen tot weinig in staat zijn en die genade nodig hebben om net de eindstreep te behalen. God haalt ons als het ware uit de put die we continu zelf graven. Dat is niet perse wat de Bijbel zegt, maar dat zijn zeker brillenglazen waardoor wij al eeuwen naar de Bijbel en de genadeboodschap kijken. Ook de slogan "jezelf rein bewaren van deze wereld" neemt een belangrijke plaats in. Op deze plaats is geen ruimte om dit verder uit te diepen, maar een diepere analyse van de effecten van het calvinisme op onze manier van kijken naar de Hebreeuwse context van de Bijbel is zeker de moeite waard. Ook wij kijken dus met "gekleurde" filters naar de Bijbel en dat betekent dat - tenzij we dieper graven - wij een vertekend beeld van de werkelijkheid hebben.

Dat is bij de Singaporese benadering niet anders. Zij staan veel minder - waarschijnlijk niet - onder de invloed van het calvinisme en zien slechts de uitwerkingen daarvan in de westerse kerk. Wat je wel heel duidelijk ziet is dat de gedachten die bij de Singaporese theologie aan de orde komen heel makkelijk in verband kunnen worden gebracht met gedachten die ook in de oosterse religies een belangrijke rol spelen. De snelle beoordelaar zal nu zeggen dat als dat echt het geval is die Singaporese Theologie direct moet worden afgewezen. Maar dat is iets te kort door de bocht. Immers, hoewel wij geen voorstander zijn van oosterse religies, kan het natuurlijk wel zo zijn dat elementen daaruit universeel toepasbaar zijn en een positieve impact kunnen hebben op onze gedachten (bijv het positieve denken).

In deze memo leggen we een aantal van die oosterse gedachtegangen op tafel. Uiteindelijk is de conclusie van dit document wel dat Joseph Prince op een aantal cruciale punten een volstrekt andere lijn volgt die niet past in de westerse evangelische gedachte. Daarnaast is het zo dat zijn wijze van conclusies trekken nogal eens behoorlijk mank gaat. We komen hieronder daar nog concreet op terug. Bovendien zal de toehoorder van zijn preken en de lezer van zijn boeken bemerken dat bijna elke stelling bovenal wordt onderbouwd door een praktijkvoorbeeld waarin wonderbare genezingen en geloofsmechanismen een rol spelen. Hoewel een voorbeeld zeker een stelling kan onderbouwen weten we zelfs uit de Bijbel dat een voorbeeld, zelfs een wonderbare genezing niet een stelling hoeft te bewijzen. Ook de tovenaars in Egypte kenden een aantal trucs en konden van een slang een stok maken of andersom. Ook in de westerse wereld horen we dat mensen met occulte achtergronden in staat zijn mensen tot op zeker hoogte lichamelijk te "genezen". We weten dus dat ongeacht de bron een genezing kan plaatsvinden, hoewel het uiteindelijk de vraag is of mensen er "beter" van worden. Genezing is dus geen bewijs van een stelling of bewijs dat een bepaalde geloofstheorie juist is. Bovendien is er de psyche van de mens die invloed kan hebben op bepaalde genezingen. Een van die voorbeelden is de kracht van positief denken of van vergeving. Let wel: we zeggen niet dat de voorbeelden die Pastor Prince aanhaalt niet juist zijn, alleen dat deze op zichzelf geen bewijs kunnen vormen en al zeker geen bewijs dat de hele theologie juist is. Het wil ook niet zeggen dat alles wat Joseph Prince zegt niet in lijn is

met de Bijbel. De wijzigingen die hij aanbrengt zijn echter wel veel meer dan nuances en leiden tot heel andere conclusies op belangrijke geloofsgebieden.

Wet en genade - even iets recht zetten

Voor we de theologie van Joseph Prince nader uitdiepen moeten we eerst even terug naar de kern van het Evangelie zoals we dat in het volle evangelie maar ook in veel andere protestantse kerken zien. Die basis is belangrijk omdat predikers als Prince steeds pretenderen dat we nog maar al te vaak blijven vasthouden aan de wet en daardoor de genade buiten spel zetten. Ze stellen dat de wet en de genade haaks op elkaar staan en dat het zelfs zonde is om aan de Wet vast te blijven houden, hoewel de wet goed is. Juist op dat punt kunnen wij juist helder zijn: ook in het volle evangelie wordt helemaal niet gelooft dat de Wet onze redding is en dat het houden aan de wet ons behoud bewerkstelligt. We beseffen heel goed dat de genade ons verlost van de eisen die de wet gesteld heeft en dat we dus niet meer onder het juk hoeven te leven van de gedachte dat de wet ons verlossing bracht. Dus wanneer Joseph Prince stelt dat we toch nog aan die wet vasthouden dan klopt dat niet. Het cruciale punt ligt op een ander vlak; de Singapore Theologie stelt dat de wet ooit wel als functie had ons te verlossen en dat de genade daarvoor in de plaats is gekomen, waarna de wet is afgeschaft omdat deze overbodig was geworden. De wet en de genade hadden dus dezelfde functie en de genade is gelukt wat de wet niet lukte, aldus deze Theologie. Maar dat is een onjuiste redenering; de wet had nooit als doel om ons te verlossen en had ook nooit als doel dat de mensheid daardoor behouden of gerechtvaardigd kon worden. Daarom kan de genade ook niet de wet vervangen, want ze hebben verschillende functies. De wet was bedoeld als een richtlijn van God om te leven naar Zijn wil en had daarnaast in het Oude Testament vooral ook een aantal praktische - en hygiëne functies, hoewel niet daartoe beperkt. Het is een instructieboek dat allereerst aan Israël (zowel de Joden als het huis van Israël²) werd gegeven als leidraad te midden van veel volkeren die barbaars leefden. Indien men zich er niet aan hield dan was er een mogelijkheid om vergeving (bedekking) te ontvangen door het brengen van een zondoffer, om met God in het reine te komen. Maar ook in die tijd was Gods genade hard nodig. Een mooi en ook ontroerend voorbeeld is het verhaal van David die zich de vrouw van een soldaat toeigende en de soldaat om het leven liet komen door hem bewust in de frontlinie te plaatsen. David wist dat hij fout zat en God liet hem ook de gevolgen meemaken. Maar aan het eind van zijn leven was David een man naar Gods hart en baarde Batsheba een zoon die later de meest wijze man op aarde zou worden en waardoor tevens het nageslacht werd voortgezet (Salomo). Als dat

² Dat de wet ooit werd gegeven aan zowel de Joden (het huis van Juda) als aan het huis van Israël is een mooie studie op zich en laat zien dat de wet niet alleen voor de Joden was. De wet bleef van toepassing op het huis van Israël dat later in de diaspora geheel met de volkeren vermengd is geraakt, in tegenstelling tot het huis van Juda. Mensen die stellen dat de wet voor de Joden is, moeten zich dus afvragen of ze zelf niet tot het huis van Israël behoren (lastige zoektocht overigens)

niet genade was ! De vraag is dus hoe wij naar het Oude Testament kijken en of deze blik misschien wel heel gekleurd is geraakt. De periode van het Oude Testament was dus ook een periode waarin Gods genade centraal stond en de Wet was ook van toepassing.

De stelling van de Singapore Theologie dat wij zouden vasthouden aan de functie van de wet om gerechtvaardigd te worden, is dus echt pertinent onjuist, maar steeds herinnert Joseph Prince eraan. De stelling dat de genade de wet heeft vervangen is niet alleen onjuist, maar ook onmogelijk, omdat de functies compleet verschillend zijn. Als we dat helder voor ogen houden dan kunnen we begrijpen waar de Singapore theologie een zijweg inslaat en ons echt op het verkeerde been zet.

Sommige mensen vragen zich af waarom er dan toch zoveel gemeenteleden in hun kerk zijn die zich zo bevrijd voelen door deze Singapore Boodschap van genade. Het moet toch wel echt zijn, het kan niet anders. Juist daar wringt dan ook de schoen. Als mensen zich zo bevrijd voelen door de boodschap van Joseph Prince dan wil dat nog niet zeggen dat daarmee de boodschap goed is. Te vaak zie je dat men het een prettige boodschap vindt omdat elke last van hun schouders valt en ze ineens niets meer van alles moeten. Heel vaak wordt ook niet de moeite genomen om dieper te onderzoeken wat er nu daadwerkelijk verteld wordt. De verpakking alleen lijkt al voldoende, de doos hoeft niet open, het klinkt heel aannemelijk. Aan de andere kant laat het ook zien dat nog steeds heel veel mensen in het volle evangelie het gedeelte van de wet en de genade onvoldoende hebben begrepen en doorgrond. Ik ben er van overtuigd dat evangelische christenen met een goede basis niet echt een vorm van bevrijding ervaren als er door Joseph Prince over de genade wordt gesproken. We geloven immers al dat onze rechtvaardiging alleen door Gods genade komt en niet door het houden aan de wet. Hieronder zullen we echter zien dat de theologie van Joseph Prince nog heel veel verder gaat.

Redeneren vanuit een vooraf bepaald godsbeeld

De meeste theologen gaan uit van een vooraf bepaald godsbeeld en dat is begrijpelijk. Op grond van hun leer ontwikkelen ze een bepaald beeld van God, waarna alles in de Bijbel vanuit dat beeld wordt geïnterpreteerd en dat beeld van God verder versterkt. Ook in het calvinisme ontkom je niet aan een vaststaand (en soms eenzijdig) godsbeeld; God is God en ver boven alles verheven. Hij is soeverein en bepaalt wat Hij met een mens doet. We mogen hopen op zijn genade maar die genade is meer een eindbestemming, het zegt niet altijd iets over hoe God onze situatie van vandaag zal beïnvloeden. Er is ons nooit een kalme reis beloofd maar wel een veilige aankomst. Evangelische christenen denken daar iets positiever over, hoewel dit ook wel weer een tegenreactie is op de calvinistische periode ervoor.

In het algemeen kun je zeggen dat de Singapore Theologie uitgaat van een godsbeeld waarin Jezus Christus wordt geschetst als een godheid die alleen maar het beste met ons voorheeft en daar ook alles voor doet om dat te realiseren. God heeft ons geschapen naar Zijn beeld en wij moeten niet steeds over onze tekortkomingen beginnen want God heeft juist alles aan ons ter beschikking gesteld. Wij hoeven het alleen te grijpen. God richt zich dagelijks op ons persoonlijk en wij kunnen daar door negatieve of minderwaardige gedachten afbreuk aan doen, maar we kunnen het ook in bezit nemen door onze manier van opstellen, geloven en belijden. God wil niet dat we ziek zijn, dat we armoede kennen of tegenslag. Je ziet heel sterk dat er een bepaald beeld is geschapen van God en de hele theologie daarom heen wordt gecreëerd, zodat uiteindelijk dat beeld weer verder wordt bevestigd. Er is heel weinig plaats voor nuance en voor mysterie. Met mysterie wordt dan bedoeld dat we sommige dingen vanuit ons menselijk verstand gewoon niet kunnen begrijpen en dat we bijvoorbeeld over ziekte op grond van de Bijbel niet altijd een sluitend antwoord kunnen vinden. De Singapore Theologie kent heel weinig twijfels. Mocht het uiteindelijk toch niet goed gaan dan kun je hoogstens zeggen dat het aan ons geloof ligt of aan onze twijfel of aan ons streven om het zelf te doen. De Singapore Theologie zegt dat het calvinisme het vooral verwacht van het krampachtig vasthouden en volbrengen van de wet en het rooms-katholieke geloof vooral de "eigen goede werken als sleutel ziet. Maar de Singapore Theologie zegt dat we het gewoon aan Jezus moeten overlaten en dat de Heilige Geest het werk in ons zal doen en zijn wet al in ons hart is geschreven. Later in dit document zullen we zien dat ook pastor Prince een hele verantwoordelijkheid bij onszelf legt, uiteindelijk draait het namelijk om ons geloof en ons proclameren.

Joseph Prince en de plaats voor nuance

In bijna elke boodschap wordt een situatie gecreëerd waarin eerst wordt neergezet dat allerlei christenen denken dat ze nog falen in het houden van Gods wetten en dat ze uit eigen kracht proberen om rechtvaardig te leven. Als dat beeld is neergezet, wordt daar de Genade Theologie tegenover gezet, net zoals zwart tegenover wit staat. Voor nuances is weinig plaats, er is geen grijs en er is geen vraagteken. Omdat men in de prediking vooral veel zelf aan het woord is, creëert men ook zelf het vraag en antwoord spel. Zo zie je bijvoorbeeld dat mensen een vraag wordt gesteld met twee mogelijke antwoorden.

- God houdt van je als je geen zonden doet?
- God houdt van je als je nog steeds zonden doet?

Ander voorbeeld:

- We zijn bevrijd van de vloek van de wet, behalve als we zondigen?
- We zijn bevrijd van de vloek van de wet, ook als we zondigen?

De oplettende lezer zal bedenken dat de nuance natuurlijk tussen deze twee antwoorden in ligt. Maar de niet-oplettende toehoorder zal denken dat een van de twee antwoorden goed is en dat je dus moet kiezen. Dit is een techniek die veelvuldig wordt gebruikt en die zeker in de prediking terugkomt. Als er een antwoord is gegeven kom je automatisch op een bepaalde weg terecht. Na nog een paar van dergelijke multiplechoicevragen ben je in een vreemde situatie beland. Aan een kant moet je eerlijk tot de conclusie komen dat je aan de hand van deze antwoorden toch echt zelf op dit eindpunt terecht bent gekomen, maar tegelijkertijd constateer je dat je het met het eindresultaat niet eens kunt zijn.

Wetenschappers zetten heel snel een punt achter deze onzuivere methodiek. De vraagstelling klopt immers van geen kanten en er is geen plaats voor nuance.

Toepassing van de logica

Joseph Prince past op cruciale punten de wetten van de algemeen geaccepteerde logica niet toe. Dat vraagt wat uitleg, Joseph Prince neigt ernaar om veel voorbeelden te geven. De lezer denkt dat deze voorbeelden het bewijs zijn dat de theorie klopt, maar dat is natuurlijk niet altijd zo. Hij maakt eigenlijk zo veel gebruik van voorbeelden dat deze bijna zijn hele theologie bepalen. Iemand werd op een bepaald moment tijdens een bepaalde gebeurtenis genezen, dus geldt voor iedereen dat in zo'n situatie genezing plaatsvindt. We moeten oppassen met die redenering. Wij weten bijvoorbeeld allemaal dat er vele wegen naar Rome leiden. Al die wegen komen dus uiteindelijk uit op het grote plein van Rome. Maar Joseph Prince komt dan tot de conclusie dat als je al die wegen weer terugloopt je ook weer op één en hetzelfde punt uitkomt. Dat is natuurlijk niet zo.

Laten we er een voorbeeld bij zoeken. Joseph Prince zegt dat Jezus rondging "allen genezende die bezeten waren door de duivel"³. Hij stelt vervolgens letterlijk:

*"Let op, die ziekte kwam dus door satanische bezetenheid. Daarom, ziekte is een resultaat van satanische bezetenheid"*⁴

Het hoeft niet veel toelichting om vast te stellen dat de normale logica hier fors wordt overtreden en dat mensen op het verkeerde been worden gezet. Jezus genas mensen die bezeten waren, maar niet iedereen die ziek is, is ook bezeten en bovendien werd ook niet iedereen genezen. Dat staat ook expliciet

³ Hand 10:38

⁴ Boekje "Health and Wholeness through the Holy Communion" van Joseph Prince, pag 27

in Handelingen, maar Joseph Prince gebruikt dit ene voorbeeld - en daarmee toch heel makkelijk een onjuiste techniek - om mensen te overtuigen.

Op het verkeerde been door de vraagstelling

Joseph Prince stelt dat mensen door het gebruik van het avondmaal genezen worden. Om zijn theorie te ondersteunen dat het avondmaal mensen geneest en dat Zijn lichaam dat voor ons verbroken is ons genezing geeft, stelt Prince dat Jezus zijn lichaam wilde delen omdat het leven, gezondheid en heelheid bracht. Prince stelt:

"Nooit hebben de discipelen Jezus ziek gezien. Niet een keer zagen ze Hem met een verkoudheid, een griep of buikpijn ⁵. De Heer was nooit ziek. Meer dan dat, Hij was vol van leven en gezondheid en zijn lichaam was zo gevuld met leven dat zelfs Zijn kleding doordrongen was met gezondheid."

De Bijbel trekt al deze conclusies helemaal niet, maar als je de theorie verder wil opbouwen dan moet je deze conclusies wel trekken anders valt het fundament onder die theorie weg. De Bijbel zegt dat Jezus vertrouwd was met ziekte en dat hij zelfs iemand was die het aanzien niet waard was⁽⁶⁾.....en de Bijbel zegt ook dat Jezus in alle dingen op gelijke wijze als ons verzocht is geweest ⁽⁷⁾. Hoewel deze teksten nog niet het sluitende bewijs vormen dat Jezus wel te maken heeft gehad met ziekte, ligt het meer voor de hand dit te geloven dan te stellen dat Jezus nooit buikpijn heeft gehad. Hij kwam immers als mens en niet als God. Waar het echter om gaat is dat er steeds een stelling wordt geponeerd die onvoldoende wordt onderbouwd en die bepaalde teksten in de Bijbel gewoon volledig negeert.

Wet

Het calvinisme heeft de wet behoorlijk centraal gezet en we hebben daar nog steeds flink last van. Ik ben er van overtuigd dat onze manier van bijbellezen (en zeker dat van onze ouders) ernstig werd beïnvloed door dit calvinistische denken. Maar ook hier tegenover hanteert Joseph Prince weer dezelfde methodiek. Het stelt eerst dat veel christenen de wet nog steeds zien als een middel om gerechtvaardigd te worden. Dan wordt de vraag gesteld of God ons zal beoordelen op grond van de mate waarin we ons aan de wet gehouden hebben? Hier komt weer zo'n twee keuzevraag naar voren. Dit zijn vragen waarin alleen tussen twee antwoorden gekozen kan worden of de vraag moet met "ja" of "nee" worden beantwoord. Het antwoord uit de groep is dan ontkennend en met dat antwoord gaat Joseph Prince dan zijn verhaal

⁵Health and Wholeness through the Holy Communion" pagina 28

⁶Jesaja 53:3

⁷Hebr 4:15

vervolgen; de functie van de wet heeft dus⁸ afgedaan en de vraag is of iets dat heeft afgedaan nog gevolgd moet worden? De toehoorder kan dus weer kiezen uit "ja" of "nee". Maar het antwoord "ja" ligt niet meer voor de hand want dan klopt het eerste antwoord niet meer. Dus er is geen andere keuze om op de tweede vraag te antwoorden: Nee, de wet hoeft niet meer gevolgd te worden. Maar juist hier schuilt het probleem; de eerste vraag was onjuist geformuleerd en bovendien zonder de mogelijkheid tot nuance. Het gaat er namelijk van uit dat de wet ooit door God maar voor een ding werd ingesteld en dat was om mensen de mogelijkheid te geven zichzelf voor God te rechtvaardigen. Maar Joseph Prince gaat niet in op de vele echte functies die God voor de Torah in gedachten had. De wet was vanaf het begin niet een instrument voor de mensen om zichzelf te rechtvaardigen en de Bijbel heeft dat ook nooit gezegd. In dezelfde wet was namelijk sprake van een zondoffer, dus God wist al veel eerder dat de mensen zich door het houden aan de wet niet konden rechtvaardigen, het was te hoog gegrepen. God had de mogelijkheid van het zondoffer gelijk maar meegenomen in Zijn hele plan. Toch blijft Prince ook vasthouden aan zijn principe om zaken heel simplistisch voor te stellen. De wet dient haar doel niet meer, dus is de wet niet meer nodig, dus is het bijna weer rebelleren tegen God als je er wel aan probeert te houden. In Nederland kwamen we een jongerenstudie tegen, die zelfs stelde dat het voorlezen van de tien geboden in een samenkomst eigenlijk ten diepste zonde en godslastering zou zijn.

Zonde aan het licht brengen, zonde laten toenemen

Toch zegt Joseph Prince wel dat de wet nog één andere functie had; zonde aan het licht te brengen. In dat geval kun je niet zeggen dat het sterven van Jezus Christus die functie overbodig heeft gemaakt. Maar Joseph Prince zegt dat ook die functie niet meer nodig is en daarin is hij in ieder geval zeer consequent, maar het geeft ons ineens ook veel duidelijkheid. Hij stelt dat zonden niet meer aan het licht gebracht hoeven te worden. De wet is niet meer geldig dus komt er geen zonde meer aan het licht en doen we geen zonden meer⁹, omdat het stempel "zonde" niet meer bestaat. Althans, het kan zijn dat we nog slechte dingen doen, maar we moeten dit eigenlijk geen zonden meer noemen want dan grijpen we terug naar de wet. Voor zover we dan nog dingen doen die God niet op prijs stelt dan zal de Heilige Geest ons dat wel duidelijk maken. Zonde is "je doel missen" en christenen kunnen hun doel niet meer missen, dus doen geen zonde meer, wel nog gewoon slechte dingen.

⁸ Interessant is dat de toehoorder alleen maar als antwoord kan geven dat God ons niet beoordeelt op grond van de mate waarin we ons aan de wet hebben gehouden. Met dat antwoord trekt Prince vervolgens een conclusie die hij met dat antwoord niet mag trekken: dus heeft de wet afgedaan.

⁹ De voorstander van Joseph Prince die nog niet deze theorie heeft onderzocht zal hier wellicht denken: dat zal Joseph toch wel niet zo hebben bedoeld. Let op: want deze redenering komt verderop in detail aan de orde en Joseph Prince hanteert deze gedachte wel degelijk.

Volgens pastor Prince is het doel van de wet zelfs zonde te laten **toenemen**. Hoewel we niet kunnen ontkennen dat mensen een natuurlijke neiging hebben om te doen wat niet mag, is er geen enkele basis om te stellen dat HET DOEL van de wet (en dus van God) was om de zonde te laten toenemen, alsof God graag op veel zondoffers zat te wachten.

Als je dat wel zou stellen kom je weer in zo'n onoplosbare cirkel terecht. Hebben wij een beeld dat God in het Oude Testament een andere God was? Waarom zou God bedacht hebben dat hij een wet nodig had om zonden te laten toenemen? Alsof Hij dat graag wilde. Waarom preekt de Singapore Theologie een zeer liefhebbende God die zich als een Vader voor 100% op ons richt, terwijl die God ook onveranderd is en ons vroeger wilde laten struikelen of middels strenge regels in de hoek wilde zetten? Als je gewoon oplettend leest kom je tot de conclusie dat Paulus alleen maar schrijft dat het een neveneffect van de wet is dat zonden aan het licht komen.

De wet wakkert vleselijke verlangens aan

Om de stelling "dat de wet vleselijke verlangens aanwakkert" kracht bij te zetten krijgen we een voorbeeld voorgeschoteld: een getrouwde voorganger spreekt op een fanatieke manier over overspel. Hij wil op die manier anderen een beeld van heiligheid en gehoorzaamheid aan Gods wetten voorhouden, terwijl zijn eigen hart verlangt naar een andere vrouw dan de zijne. Hoe meer hij zich onder de wet plaatst (red. crux 1), in dit geval "Gij zult geen overspel plegen" en hoe meer hij hierover spreekt (red. crux 2), des te meer zijn eigen verlangens worden aangewakkerd. Je zou het vlees kunnen beschouwen als buskruit en de wet als vuur, aldus deze studie.⁽¹⁰⁾

Deze Singapore Theologie stelt dat er dus een verband ligt tussen de wet en het aanwakkeren van vleselijke verlangens. Op andere plaatsen is men echter van mening dat God juist de wet in ons hart heeft geschreven en dat de Heilige Geest het in ons bewerkstelligt zodat we ons er ook graag aan houden. Maar kennelijk gaat dat in dit voorbeeld niet op.

Als we dit voorbeeld testen dan moet het ook op andere gebieden werken. Laten we het eens proberen; zeg niet tegen anderen dat ze volgens Gods wet niet mogen liegen of stelen, want dan ga je zelf zo maar ineens liegen en stelen. Overigens zou er geen verschil moeten zijn in mechanisme tussen de Torah en de wereldse wetgeving. Beide zouden dan tot meer overtredingen leiden, beter gezegd, tot slechter gedrag aanzetten. Eigenlijk zou het de voorkeur hebben om alle wetgeving af te schaffen want het spoort aan tot ongewenst gedrag. Hoewel deze redenering dus volgens de logica niet klopt,

¹⁰ Pagina 3 van de Studie "Wet versus Genade" op www.gracebase.nl die een vertaling is van een studie zoals gegeven door de New Creation Church in Singapore.

lijkt het ook voor iedereen duidelijk dat je geen wetenschapper hoeft te zijn om dit te weerleggen.

Er volgt nog een andere redenering, die ook de wetten van de logica niet doorstaat; de wet brengt de zonde aan het licht. De wet is niet meer geldig dus doen we geen zonden meer. Althans, het kan zijn dat we nog slechte dingen doen, maar we moeten dit eigenlijk geen zonden meer noemen want dan grijpen we terug naar de wet, omdat alleen de wet de zonden benoemt en die is niet meer van toepassing. Je zult zien dat aanhangers van Joseph Prince niet meer graag over zonden praten. Zonde staat namelijk in verhouding tot de wet en praten over de zonde staat in verhouding met praten over de wet. In een volgende paragraaf zullen we straks constateren dat Joseph Prince echt ook vindt dat we geen zonden meer doen; sinds Jezus voor ons is gestorven kan niets meer tussen ons en God in komen te staan. We zijn voor eeuwig gerechtvaardigd, ongeacht wat we in de toekomst nog voor goede of slechte dingen doen en ongeacht de gradatie daarvan. Eigenlijk heeft God een bepaalde groep mensen al voor de grondlegging van de wereld voorbestemd om gelijkvormig te zijn aan het beeld van Zijn Zoon. Die mensen heeft hij door Jezus Christus ook gerechtvaardigd. In de volgende paragrafen zal het de lezer veel duidelijker worden waarom zonde geen plaats meer kan hebben in de Theologie van Joseph Prince.

De status van zonde

Hoewel Joseph Prince het woordgebruik "zonde" zo veel mogelijk wil beperken is het juist van belang eens te onderzoeken hoe ze binnen deze theologie nu over zonde denken. Dit brengt ons tot een opmerkelijke conclusie.

Ook de Singapore Theologie zegt dat we nog steeds dingen kunnen doen die God eigenlijk niet wil. Maar dat zijn eigenlijk geen zonden meer in de zin zoals we die gewend zijn te benoemen. Dit zou namelijk betekenen dat het tussen God en ons in kan komen te staan. Ze halen daarbij de volgende tekst naar voren:

Romeinen 5:20

“En later is de wet erbij gekomen, zodat de overtredingen toenamen; maar waar de zonde toenam, werd ook de genade steeds overvloediger.”

Dan volgt de toelichting: Dit betekent dus dat hoe meer we zondigen, hoe meer we Gods genade ontvangen. We verspelen Gods genade niet. Dit gebeurt alleen maar wanneer we terecht komen in het systeem van de wet en door eigen inspanningen Gods gunst proberen te verwerven, in plaats van volledig afhankelijk te zijn van Gods genade (11).

¹¹ Pag 11 van de studie "Wet versus Genade" van www.gracebase.nl wat een letterlijke vertaling is van een studie van de New Creation Church in Singapore Joseph Prince

Laten we de stelling van Joseph Prince nog eens onder de loep nemen:
"Wanneer wij zondigen komt Gods genade in actie. Hoe meer we zondigen, hoe meer we Gods genade ontvangen".

Als je dit nauwkeurig leest moet je wel tot de conclusie komen dat het inderdaad zo is dat Gods genade in actie komt als wij zondigen. Daarover zal in het algemeen genomen geen evangelisch bezwaar zijn. Maar hij ontleent aan Romeinen 5:20 de stelling dat als we persoonlijk meer zondigen, Gods genade persoonlijk ook steeds groter wordt. Dat is niet wat Romeinen beschrijft. Paulus beschrijft in de Romeinenbrief een algemene situatie waarin de zonde weliswaar door de wet steeds zichtbaarder werd, maar waardoor uiteindelijk het offer van Christus ook meer genade bracht. Elders staat in de Bijbel dat wie grote zonden heeft gedaan overvloediger genade zal ervaren. Dat is logisch want de afstand tussen oud en nieuw is voor diegene heel erg groot, ook in de beleving van de mens die tot bekering komt. Maar dit stelt geen mechanisme in werking waarbij mensen na hun bekering meer genade ontvangen bij steeds meer zondigen. De Landman kijkt of hij vruchten ziet verschijnen en Hij is heel geduldig, maar dat wil niet zeggen dat met elke toenemende zonde de genade maar weer groter wordt. Dat mechanisme klopt niet. We hebben het Joseph Prince niet gevraagd maar de gelijkenis van de landman die de boom om laat hakken omdat hij geen vrucht voortbrengt past vast niet in de theorie van Joseph Prince. Binnen zijn theorie was je of nooit een boom (vanaf de grondlegging van de wereld al niet naar Zijn Beeld geschapen) of wordt je nooit omgehakt (vanaf de grondlegging van de wereld al wel naar Zijn Beeld geschapen)

Een ander voorbeeld waaruit blijkt dat de "100% Genade Theologie" op een heel andere manier naar zonde kijkt.

"Wanneer hij zondigt, weet hij dat hij dom is om opnieuw de wet proberen te vervullen door God voor zich terug te winnen door zijn daden. Hij weet dat het zinloos is om zichzelf te veroordelen, of zich schuldig te voelen over zijn zonden." ¹²

Ook hier stuurt de schrijver de lezer in een bepaalde richting. Ik geloof helemaal niet dat evangelische christenen denken dat - als ze zonden hebben begaan - ze God weer voor zich proberen te winnen door hun daden. Veel christenen beseffen dat ze God geen plezier hebben gedaan en vragen vergeving. Men beseft dat het niet zonder Gods genade kan. Dat sluit helemaal niet uit dat je toch wilt proberen om in lijn met Gods richtlijnen te leven. Maar de schrijver stelt ook dat het zinloos is om je schuldig te voelen over je zonden. Dat is opmerkelijk want zelfs al zou er geen sprake meer zijn van een wet dan nog zou je je schuldig kunnen voelen als je gelogen of gestolen had omdat je weet dat God dit niet wil. Als God dan die wet in ons hart heeft geschreven dan nog past daar een vorm van schuldig voelen bij. God vraagt van ons dat wij Hem zullen behagen. Schuldig voelen is net zo'n gezond mechanisme als pijn voelen als je in een spijker trapt. Het heeft een leerfunctie, hopelijk.

¹² Pag 9 van de studie zoals omschreven in de vorige voetnoot.

Maar juist hier wordt ons langzaam duidelijk dat Prince en de zijnen heel anders tegen zonde aankijken. Men vindt namelijk dat een christen voor eeuwig behouden is en zijn redding niet meer kan kwijtraken. Sterker nog, als je al van voor de grondlegging van de wereld bent uitverkoren, dan ben je geschapen naar het beeld van Gods Zoon en kan zonde je helemaal nooit meer iets doen. In de volgende paragrafen gaan we hier dieper op in.

Zonde is een heel interessant onderwerp in de prediking van de New Creation Church in Singapore. Het is een moeilijk te plaatsen onderwerp en als je goed leest weten ze er moeilijk raad mee. Ze leggen dan ook constant de nadruk op de rechtvaardiging door de Here Jezus. Daarmee lijken ze aan de goede kant te zitten want als je Jezus Christus centraal stelt dan zit je goed. Maar ze doen dit op een hele aparte manier. Allereerst zegt Prince letterlijk:

“Je bent een zondaar ! Maar je bent niet een zondaar omdat je zondigt, maar omdat Adam heeft gezondigd.”

Dat lijkt al weer half waar. De Bijbel zegt duidelijk dat de zonde door een mens (de eerste mens) de wereld in is gekomen. Met andere woorden: vóór Adam zondigde niemand en hij was dus de eerste die de deur open deed voor de zonde en deze toeliet (eigenlijk Eva).

Opmerking van de werkgroep: Hoewel wij het bijna in alles eens kunnen zijn met wat de anonieme schrijver stelt, vinden wij dat hij op onderstaande punt , nl. dat wat betreft de erfzonde een te gemakkelijke uitleg geeft. In de evangelische en ook in de kerkelijke wereld bestaan te veel verschillende inzichten over het theologisch begrip erfzonde om dat zo “simpel” hier neer te leggen. Vandaar deze kanttekening als werkgroep.

Hier is echter iets interessants aan de hand. Er wordt expliciet geen nadruk op onze eigen zonden gelegd maar op die van Adam. Het is natuurlijk waar dat Adam als eerste zondigde en daardoor de zonde "introduceerde". Dat betekent dat wij ook allemaal in een zondige wereld zijn geboren. Maar het is niet juist dat wij zondig zijn omdat (1) Adam zondigde en niet om andere redenen. Als Adam niet had gezondigd dan wel de volgende, maar uiteindelijk hebben wij ook allemaal zelf gezondigd. Daar legt Prince echter juist geen nadruk op want het past niet in het totaalbeeld en om dat totaalbeeld gaat het hier juist. Adam zondigde en dus was de wereld en iedereen daarna zondig. Toen Jezus Christus stierf werden wij allemaal gerechtvaardigd (tenminste degenen die voorbestemd waren) en dus zouden we eigenlijk moeten constateren dat we zelf **nooit** in een zondige staat zijn geweest.

Daarmee doen we soms nog wel dingen die God niet leuk vindt, maar aangezien we al "eens en voor altijd" gerechtvaardigd zijn past dit niet meer in de definitie van zondaars. Zonde is voor uitverkorenen eigenlijk met terugwerkende kracht gestopt toen Jezus opstond uit de dood. Als je het vanuit die theorie bekijkt kun je in ieder geval stellen dat Prince deze cirkel wel rond krijgt. Maar dan moet je ook instemmen met het feit dat christenen voor de grondlegging van de wereld al persoonlijk waren voorbestemd om te worden geschapen naar het beeld van Zijn Zoon (in tegenstelling tot niet-voorbestemden) en dat het dus ook niet anders kan dan dat wij allemaal eigenlijk altijd al gerechtvaardigd zijn geweest. Aangezien we in die status leven (en daar ook niets aan kunnen veranderen) kunnen we ook stellen dat

christenen nooit terugvallen of zondigen. In die beschermde status ziet God eigenlijk onze zonden niet meer, omdat voorbestemden al sinds de opstanding van Jezus niet meer in zonden terecht komen. En doen we iets verkeerd dan komt direct Zijn genade erover heen. De lezer mag zelf beslissen wat hij hiervan vindt.

Voor sommigen zal de Engelse tekst nog meer tot de verbeelding spreken

*“Man is a sinner because of what Adam had done, not because he sins — he sins because he has inherited Adam's sinful nature.
Likewise, a Christian is righteous because of what Jesus Christ had done on the cross, not because he does good — he does good because Christ is in him.
When we were sinners, our good deeds could not undo what Adam had done and make us righteous. Similarly, now that we are righteous, our bad deeds or sins cannot undo what Christ had done and make us unrighteous!”*

Als je niet heel scherp analyseert wat er gezegd wordt zul je als lezer heel snel de neiging hebben het bovenstaande een mooie vergelijking te vinden. Als je nog twijfelt aan hoe we het hier interpreteren wacht dan even met dit oordeel tot je uitgelezen bent. We willen immers niet over één nacht ijs gaan, voor we iets echt stellen.

Vergeving vragen

Als zonde eigenlijk niet meer bestaat voor een christen, omdat de wet niet meer van toepassing is, dan heeft het ook weinig nut om vergeving te vragen over foute dingen. Dat klopt volgens de Singapore Theologie. Prince zegt: *“Juist door de genade ben je dood voor de zonde en kun je stoppen met zondigen.”*

Als je vergeving gaat vragen dan ontken je eigenlijk direct de genade. Dat zit namelijk zo; in plaats van Gods onverdiende gunst te ontvangen, verdienen we onze vergeving door er om te vragen. Ook hier trekt Prince een heel aparte conclusie: hij stelt dat als we er om vragen, dat we daardoor vergeving zelf willen verdienen. Dat is natuurlijk een heel vreemde conclusie, alsof God niet zelf in de Bijbel heeft gezegd dat Hij ons wil vergeven als we onze zonde belijden. En nu zegt Prince dat we het zelf verdienen door het te vragen. Maar deze stelling van Prince staat niet op zichzelf; het luidt een zienswijze in die veel verder gaat, “de predestinatie leer”.

De kern is dat Prince stelt dat we eigenlijk al in een situatie van voorbestemming zijn aangekomen en dat niets daar meer iets aan af kan doen. Elke keer als we maar bedenken dat we iets verkeerd hebben gedaan en daar over piekeren of ons daar schuldig over voelen, dan doen we net alsof het offer van Christus voor niets is geweest. God heeft ons één keer vergeven, voor altijd. Dat valt niet helemaal te rijmen met het feit dat Jezus ons zelf leert om te bidden dat God onze zonden zal vergeven, gelijk ook wij

onze schuldenaren vergeven. Er ligt dus een verband tussen deze twee zaken. Als God eens en voor altijd en bij voorbaat vergeven had, waarom zouden wij dan niet eens en voor altijd en bij voorbaat onze schuldenaren hebben vergeven. Die vraag blijft onbeantwoord.

Een christen kan zijn behoudenis nooit verliezen

Een aspect dat steeds naar voren komt - en dat ook past in de "eens behouden, altijd behouden"- theologie is dat vergeving dus helemaal niet steeds opnieuw nodig is. De tekst die hierbij wordt aangehaald is dat Christus eens en voor altijd gestorven is. (Hebr.10:12-13) Prince vertaalt dat alleen volstrekt anders, hoewel met dezelfde woorden. Hij stelt dat onze zonden eens en voor altijd vergeven zijn. Dus ieder mens die Christus aanneemt (en God wist vooraf welke mensen dat waren) heeft vergeving van al zijn historische maar vooral ook toekomstige zonden ontvangen. Er staat immers volgens Prince dat Christus eens en voor altijd gestorven is voor onze zonden. Maar een oplettende lezer zal zien dat dit helemaal niet geschreven staat. Er staat dat Christus maar een keer hoefde te sterven voor de zonden van de mensheid en niet telkens weer opnieuw. Wij mogen nu nog een beroep doen op het offer van 2000 jaar geleden en het heeft nu nog kracht. Ook als we zonden hebben gedaan en daar vergeving voor zoeken mogen we ons hierop beroepen en daardoor neemt die genade niets aan kracht af. Maar Prince gaat een stap verder door net te doen alsof de Bijbel op die plaats zegt dat ook onze **toekomstige** zonden eens en voor altijd en ook nog bij voorbaat zijn vergeven en dat we dus God er niet aan moeten blijven herinneren. Vergeving vragen zou al een fout op zich zijn en laat zien dat we er niets van begrijpen, volgens Prince. Hij stelt dat als we steeds weer om vergeving vragen dat we eigenlijk tegen Jezus zeggen: U heeft niet eens en voor altijd mijn (ook toekomstige) zonden vergeven en ik blijf er dus elke keer als ik iets fout doe toch maar om vragen. We negeren daarmee het offer van het kruis. De Bijbel leert iets anders dan Prince, want de Bijbel zegt juist dat als we blijven zondigen dat we het offer negeren en dat is tegengesteld aan de gedachte van Prince. Ook hier is sprake van een kleine wijziging in uitleg die grote gevolgen heeft, maar die past om binnen deze theologie de cirkel rond te krijgen. Het "eens en voor altijd" heeft dus betrekking op het sterven van Jezus Christus, zodat Hij niet iedere paar honderd jaar opnieuw hoefde te sterven als de puinhoop van de mensheid weer huizenhoog was gerezen. Het "eens en voor altijd" heeft niet bij voorbaat betrekking op persoonlijke toekomstige zonden die eigenlijk al 2000 jaar geleden zijn vergeven, ongeacht welke weg wij inslaan en ongeacht of we er al of niet spijt van hebben. Er is vergeving terwijl zondebesef volstrekt niet meer nodig is. Zondebesef lijkt op zichzelf al een zonde geworden in de visie van Prince.

Als we hier niet echt een diepere analyse op toepassen dan gebeurt het heel makkelijk dat we de redenering van Prince overnemen en heel ergens anders

uitkomen dan waar de Bijbel ons wil hebben. Hoewel de Bijbel zegt dat we deze dingen steeds moeten toetsen zijn er altijd nog veel mensen die aannemen wat er wordt gezegd. Toetsen is een absolute noodzaak en de Bijbel leert ons dat ook.

In de studie "a Christian can not lose his salvation" geeft de New Creation Church een voorbeeld dat aan alle kanten mank gaat.

"Een rups verandert in een vlinder en de vlinder is voorbestemd om naar bloemen te vliegen. Maar zelfs als hij op een hoop afval terecht komt verandert de vlinder niet terug in een rups. Uiteindelijk zal hij naar de bloemen gaan, omdat het zijn natuur is. Zo is het ook met christenen; zelfs als ze niet juiste dingen doen, kunnen ze niet doorgaan met zondigen want het is nu eenmaal niet hun natuur."

Het blijkt niet heel moeilijk aan te tonen dat de analogie met de rups en de vlinder niet zo maar voor christenen opgaat.

Voor de lezer die er aan twijfelt of de New Creation Church nu echt in predestinatie gelooft geven wij hieronder een stukje letterlijke tekst door uit de studie "a Christian cannot lose this salvation"¹³. In deze studie wordt verwezen naar Efeze 1:4-6 en Romeinen 8:29

"Predestination simply says that God, in His foreknowledge, knew who would accept His Son and who would not. He then predestinated those who would believe in Jesus Christ to be saved and glorified. Predestination is beautiful because it says that it was God's will, love and pleasure to save us. He did not do it reluctantly. Neither was God's salvation plan a "last-minute" thing or afterthought. No, God predestinated us to be saved even before the creation of the world! The very idea of predestination implies that God knows all things beforehand. He is, after all, omniscient and not bound by time. So, why would God predestinate someone "to be conformed to the image of his Son" when He knows beforehand that this person would eventually renounce Christ and "lose his salvation" (assuming that that is possible)? The very purpose of predestination and God's perfect foreknowledge contradict this."

Mochten er lezers zijn die toch een voorbeeld weten te vinden van een christen die echt op de goede weg was en die zich toch helemaal van die weg heeft afgekeerd, dan is dat in de visie van de New Creation Church niet mogelijk. Dat wil zeggen, het is wel mogelijk dat iemand de weg niet meer volgt, maar dan heeft iemand eigenlijk nooit op de weg gelopen. Sterker nog, diegene was nooit een christen en was ook niet voorbestemd. Want ware hij voorbestemd, dat had dit nooit kunnen gebeuren.

Hoewel de Bijbel een aantal keren verwijst naar gelovigen die zich afkeren en voor wie het onmogelijk wordt terug te keren, heeft de New Creation Church daar een studie "once saved, always saved" voor uitgeschreven, die er in het

¹³ Uit de studie "a Christian can not lose his salvation" die onder meer te downloaden is op www.gracebase.nl

kort op neer komt dat dit soort teksten of de Joden betreffen of slaat op mensen die eigenlijk nooit voorbestemde christenen zijn geweest.

De New Creation Church legt er ook de nadruk dat God zijn Zoon stuurde om te sterven voor de zonden van ALLE mensen. Onduidelijk blijft of er dan ook sprake is van een soort alverzoeningsleer. Eigenlijk zou dit niet kunnen want de laatste leer gaat er van uit dat ook ongelovigen uiteindelijk hun knieën zullen buigen en met God verzoend zullen worden ondanks de zonden die zij begaan hebben en het Offer dat ze niet erkend hebben. Dat lijkt weer niet te stroken met de predestinatieleer die er toch van uit gaat dat wij als christenen voorbestemd zijn. Hierover is echter onvoldoende literatuur van de New Creation Church beschikbaar. Het valt dus vooralsnog niet te bepalen of deze Theologie zich ook achter de alverzoeningsleer stelt, in ieder geval wel achter de voorbestemmingsleer.

Het is ook onduidelijk wat de plaats van evangelisatie nog kan hebben als je al gelooft dat christenen voorbestemd zijn en niet-christenen dus niet voorbestemd zijn. Joseph Prince zegt hier niets over, althans niet in de thans tot mijn beschikking staande spreekbeurten of studies.

Ons geweten

Hebben wij niet altijd geleerd dat de Heilige Geest ons overtuigd van zonden, maar ook ons geweten aanscherpt. Dat is ook in de praktijk makkelijk te toetsen. Mensen die dicht bij God leven hebben over het algemeen een vrij conservatief geweten. Ze blijven liever dichtbij de kern dan dat ze aan de rand lopen. Op het moment dat we een bepaalde zonde in ons leven toelaten spreekt ons geweten ons hierop aan. Maar er is ook een andere stem die zegt dat het allemaal wel meevalt. Wij kiezen waar we naar luisteren. Als we toch doorzetten zullen we ons daar niet prettig bij voelen, maar al gaandeweg voeren we voor onszelf argumenten aan waardoor we toch goed praten wat we niet goed doen. Als we stelselmatiger deze zonden volhouden horen we op een gegeven moment de stem van ons geweten niet meer. Ons geweten klaagt ons niet meer aan. De Singapore Theologie zegt dat de Heilige Geest aan de ene kant de wet in je hart schrijft maar je juist niet op je zonden aanspreekt. Dat is een bijna onverklaarbare combinatie. Er is dus ook geen rol meer voor je geweten. De Heilige Geest zorgt er voor dat je steeds meer een rein leven leidt, maar daar kom je overigens zelf niet meer aan te pas.

Het Onze Vader

Als de zonden niet meer een rol spelen hoe moeten we dan voortaan Het Onze Vader nog bidden? Dit was toch een gebed dat Jezus ons zelf leerde ?

Voor de NCC is dat niet een eenvoudig gedeelte van de Bijbel omdat Jezus ons leert bidden: vergeef ons onze zonden.....
De reactie op dat gedeelte is dan ook logisch. De NCC stelt dat Het Onze Vader geen gebed is maar dat je het eigenlijk anders moet bidden:

“Natuurlijk leidt U ons niet in verzoeking, natuurlijk geeft U ons brood, natuurlijk heeft U onze zonden vergeven.”

Voor deze interpretatie kunnen we in de Bijbel geen enkele onderbouwing vinden.

Genezing door het avondmaal

Ook over het avondmaal heft de New Creation Church hele aparte denkbeelden. Joseph Prince heeft een boekje uitgebracht dat heet: *“Health and Wholeness through the Holy Communion.”* Om misverstanden te voorkomen nemen we hieronder een stukje van de Engelse tekst uit het boek van Prince over, waarin hij het avondmaal in een bepaald licht plaatst.

“As long as we are here on earth, our bodies are subject to the ageing process, which is part of the divine sentence. All our bodies are decaying every day. Our brain cells are dying daily.

The Holy Communion is God's solution for us to stop the decay. And even your friends will see the results. They will begin to ask you, "Hey, why do you seem to look younger and younger? You never seem to age!"

One day, when we get to heaven, we will have brand new bodies that never grow old, never tire and never look bad. Meanwhile, the Lord's Supper is how God helps us offset this process of ageing and walk in divine health. Every time you partake, you are reversing the effects of the curse or divine judgment in your body...”

Prince stelt dat het avondmaal is bedoeld om goddelijke genezing voor ons lichaam te brengen en zelfs het proces van lichaamsveroudering tegen te gaan. Elke keer als je het avondmaal gebruikt keer je het verouderingsproces in je lichaam om. Misschien kunnen we die test snel ondergaan en ook bij Joseph Prince toetsen.

Prince stelt dat er eigenlijk maar één reden is waarom er velen ziek en zwak zijn en velen ontslapen (1 Cor 11:30 e.v.) en dat is omdat Christenen het "lichaam en het bloed van Christus niet erkennen". Als we bij het avondmaal het lichaam van Christus zouden erkennen zouden we niet zwak en ziekelijk zijn en geen voortijdig sterven meemaken. Prince geeft aan dat het erkennen van het lichaam betekent dat we de genezende kracht van het lichaam van Christus moeten erkennen. Als we dat doen dan genezen we zelf ook door deel te nemen aan het avondmaal. Het gaat er om dat we de helende kracht van het brood (lees lichaam) van het avondmaal erkennen en belijden. Behalve dat Prince deze stelling absoluut niet onderbouwt, zegt de Bijbel duidelijk dat het avondmaal is ingesteld tot Zijn gedachtenis en tot verkondiging van Zijn dood totdat Hij komt. Dat er genezing is in de Naam

van de Here Jezus en dat wij zijn lichaam moeten onderkennen brengt Joseph Prince rechtstreeks in verband met het avondmaal. Hij verbindt het hier zelfs direct aan elkaar. Prince stelt:

"Every time you partake in the Holy Communion, you are reversing the effects of the curse or divine judgment in your body.....As you partake, you will get better over time. The more you partake, the better you get."

Prince stelt ook dat Jezus zegt dat we "vaak" het avondmaal moeten vieren;

"do as Jesus said - have it often." ...How often? ... It depends on how much you want His health and wholeness."

Maar dat is alleen helemaal niet wat Jezus zegt. Hij zegt: "zo vaak als" gij dit doet en dat betekent dus iets heel anders. Hoewel Prince waarschijnlijk zal denken dat als iets goed is voor de mens, dat het dan beter is om het vaker te doen, geeft de Bijbel geen enkele suggestie van "hoe vaak" het moet en legt het ook geen verband tussen het aantal keer dat je het avondmaal gebruikt en de mate waarin wij ons beter gaan voelen. Zo vaak als je iets doet betekent dus "telkens wanneer je iets doet".

De Bijbel zegt; "als iemand onder u ziek is dat hij de oudsten moet roepen" (Jac 5:14). Er staat nergens dat hij aan het avondmaal moet. Was dat beter geweest dan had de Bijbel dat wel gezegd. Wil dat zeggen dat het niet goed is om het avondmaal te vieren als je ziek bent. Nee, zeker niet, maar bij Prince lijkt het alsof je steeds alert moet zijn op die cirkelredenering. Dat het avondmaal goed is en dat je genezing wilt ontvangen betekent nog niet dat je genezing ontvangt als je avondmaal viert.

In Lucas22 en 1Cor11 staat niets anders dan dat het avondmaal bedoeld was "tot Zijn gedachtenis" !

In Hand2:42 staat dat de nieuw gelovigen "bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden". Prince stelt dat de gelovigen vooral belangrijk vonden wat God belangrijk vond:

"They made a big deal out of what God made a big deal"

Als God het breken van het brood belangrijk (a big deal) vond dan vonden de gelovigen dat ook belangrijk (daar komt de cirkelredenering weer) en Prince stelt dat het avondmaal een kanaal van Gods genezing en heelheid was. Prince past hele vreemde cirkels in zijn redenering toe. Hij zou net zo goed kunnen zeggen dat we allemaal naar de hof van Getsemane moeten om daar met God samen te zijn, omdat Jezus naar de hof ging om met Zijn Vader samen te zijn.

"Holy Communion as a key channel of health of wholeness for His people"

In zijn boek "Health and Wholeness through the Holy Communion" geeft Prince nog een mooi voorbeeld: hij kent mensen die zo radicaal zijn dat ze het avondmaal als medicijn innemen, 3 maal daags. En weet je, ze krijgen daardoor ook radicale resultaten.

Het is hier niet de bedoeling om op een of andere manier lacherig te doen over de standpunten, juist daarom verwijzen we steeds naar de door Joseph Prince zelf geschreven boekjes zodat de lezer het in het verband kan terugzoeken. We hebben niet de intentie om zaken buiten hun context te plaatsen en nodigen iedereen uit zelf de teksten in de boeken van Prince na te lezen.

Er wordt in de Bijbel zeker aangegeven dat de gelovigen zich bezig hielden met het breken van het brood want dat hebben we zojuist in Handelingen 2 gelezen. Maar ze vonden het belangrijk omdat het Jezus' "opdracht" was om dit te blijven doen tot Zijn nagedachtenis totdat Hij zou terugkomen en ze dachten zelf dat dit heel snel zou gebeuren. Maar er is werkelijk in de Bijbel op geen enkel moment aangegeven dat de gelovigen dachten dat er helende kracht in het gebruik van het avondmaal was. Wellicht verwijst Prince impliciet naar het feit dat de Bijbel zegt dat door Zijn striemen ons genezing is geworden¹⁵ en dat het brood moet worden vergeleken met Zijn lichaam. Die link is er wel maar in dat verband is geen verband met het avondmaal zelf. Het heilig verklaren van dat avondmaal is iets wat eerder door o.a. de katholieke kerk is gedaan, maar kent ook geen bijbelse grondslag.

De Word Faith Theologie

Prince stelt in zijn boekje "The law does, Faith speaks" dat we niet gered worden door de wet en ook niet door goede werken. Met die beide stellingen zijn we het vast wel eens. Hij stelt dat we gered worden door de "gehoorzaamheid aan het geloof" (obedience to the faith). Dat licht hij toe door te stellen dat je niet gered wordt door wat je doet of wat je niet doet, maar door wat je gelooft en uitspreekt. Dit "uitspreken" heeft een belangrijke functie. Op zich niets mis mee, zal de lezer zeggen, want het belijden van je geloof zet iets in werking in de geestelijke wereld. Maar dit uitspreken heeft hier een heel sterke overeenkomst met de "Word Faith Theology" die heel sterk in Azië maar ook in de USA voet aan de grond heeft gekregen. Ongeveer 20 jaar geleden was er een pastor in Zuid Korea, Yonggi Cho, die een boekje op de markt bracht dat veel stof heeft doen opwaaien: "De kracht van het positief denken". Als je dit boekje leest ontkom je niet aan een heel positief gevoel. Het gaat er om dat je in dingen gelooft en dat je begint uit te spreken dat het ook gaat gebeuren. Deze pastor bracht

¹⁴ Pagina 45 van het genoemde boekje.

¹⁵ Jes 53:5 en 1 Petr 2:24

dat uiteraard met geestelijke zaken in verband en zelfs de hele bouw van zijn kerk werd door de kracht van het positieve denken gebouwd. Het genereren van positieve gedachten om daarmee dingen in werking te stellen heeft een sterke link naar het boeddhisme en dit soort theologieën vinden niet toevalligerwijs goede voedingsbodems in dat soort regio's omdat het al van jongs af aan vertrouwd overkomt. Let op, dit wil wederom niet zeggen dat positief denken ons in de Bijbel niet wordt geleerd. Maar we zien dat deze pastor het tot een methodiek verhief die overigens een net zo'n grote last op mensen legde dan het houden van de wet. Want daar waar het niet lukt om gezondheid en welvaart te bereiken worden mensen nog meer aangespoord om het positief te belijden en er deze keer "echt" in te gaan geloven. Uiteindelijk lijkt het positief maar is deze last minstens zo zwaar. Het komt alleen prettiger over dan het houden van een wet, want daar houden we van nature al niet van en het lijkt ook nooit echt te lukken. Yonggi Cho stuurde een kerk aan van meer dan 850.000 mensen in Seoul en introduceerde "de vierde dimensie" en visualisatie (envisioning). Ieder mens is letterlijk in staat om iets in de fysieke wereld te laten incuberen en te laten gebeuren door er in zijn geest een levend beeld van te scheppen en zich daar op te concentreren. Lees het woord van God, denk dan positief, spreek dan positief, visualiseer het dan positief en dan zal het gebeuren. De mens leeft in de fysieke wereld (de derde dimensie), maar Cho vertelde dat God hem persoonlijk had laten zien dat alle mensen zowel geestelijke alsook vleselijke wezens zijn. Ze hebben dus de vierde dimensie in hun hart en door de kunst van het concentreren op beelden in hun verbeelding kunnen ze die derde dimensie beginnen te beïnvloeden. Cho maakt daarbij een link naar wat de Heilige Geest deed toen hij broedde over de wateren. God vertelde Cho dat boeddhisten ook in die vierde dimensie invloed uitoefenen op de derde dimensie, maar dat in feite alle mensen daartoe in staat zijn en dat wij dat ook moeten doen¹⁶. Hij geeft toe dat dit een verchristelijkte versie is van wat boeddhisten doen. Het verschil is dat Cho de hulp krijgt van de Heilige Geest. Het enige dat wij moeten doen is onze gedachten schoon houden. Hier ligt een verschil met de gedachte van Joseph Prince want die stelt dat we niet uit eigen kracht moeten proberen om die gedachten schoon en rein te bewaren want dan gaan we het weer zelf proberen. Visualisering is de sleutel tot gezondheid en financiële welvaart en dat is ook wat God uiteindelijk voor ons wil. Gebrek aan inbeeldingsvermogen ligt dus wel aan ons zelf, maar je moet dit continu oefenen en beoefenen. Het gaat er om dat er focus moet zijn op de onderbewuste gedachte¹⁷. Cho heeft een methodiek ontwikkeld die we kunnen toepassen. Deze theorie heet populair gezegd ook wel de "name it and claim it"-benadering. Om zijn theorie kracht bij te zetten haalt hij de Bijbel er bij. Dat is iets anders als vanuit de Bijbel tot diezelfde theorie te

¹⁶ Yuri Keller zegt hetzelfde wanneer hij lepels laat buigen zonder ze aan te raken. Dit heet mentalisme.

¹⁷ Possibility thinking, positive confession and affirmations, self-esteem, imaging, "inner healing" and visualization all branch from the family tree of reprogramming the invisible subconscious mind. True believing does not take place in the conscious mind but rather in the subconscious. Similarly, positive confession, affirmations, and visualization "create reality" for the subconscious mind. "Inner healing" works on the basis that healing takes place through reprogramming the subconscious mind with a "positive" experience

komen. Ook hier zien we dat dit soort theologieën vaak hun oorsprong vinden in landen en regio's waar al een aantal van dat soort ideeën bodem hebben gevonden in de cultuur van mensen. Dat wil niet zeggen dat het daarom per definitie en bij voorbaat fout is. Er zijn zeker punten waar dit soort theorieën raakvlakken hebben met onze evangelische zienswijze. We kunnen ook zeker stellen dat wij als christenen in de westerse wereld waarschijnlijk te weinig bewust zijn van onze rol in de geestelijke wereld en dat we daar iets laten liggen. Maar los van onze achtergronden hebben we alleen Gods Woord als basis en daar kunnen we heel vaak deze theologieën niet mee matchen, hoewel ze op het eerste gezicht positief en prettig lijken. Ook het aantal aanhangers en zelfs het aantal wonderen in zo'n kerk zijn geen argumenten, de Bijbel is hier duidelijk over.

Laten we nog eens even doorgaan op die "Word Faith Theologie" waar ook veel Amerikaanse predikers hun imperium op hebben gebouwd. In de regel komen in deze theologieën ook heel sterk de "wealth and health" aspecten naar voren. Aan de hand van de teksten en studies van Prince kun je wel vast stellen dat "wealth and health", "Word Faith" en "visualisering" geen onbelangrijke aspecten zijn in zijn prediking. Hiermee stel ik hem niet voor 100% op een lijn met prosperity teachers, maar je ontkomt er niet aan te stellen dat het aantal raakvlakken wel behoorlijk is. Overigens stellen de prosperity teachers ook Jezus Christus heel centraal in hun prediking. Ze vinden dat de genade door Jezus op veel meer terreinen dan slechts de rechtvaardiging een rol spelen en dat we al die aspecten moeten accentueren. Maar Jezus wordt vooral centraal gesteld op een manier waarbij steeds wordt benadrukt dat Jezus niets liever wil dan ons gelukkig maken, ons gezond en welvarend maken. Niet wij moeten kleiner worden zodat God zijn werk kan doen, maar wij moeten groter worden en Jezus is op ons gericht. De vraag is of Jezus als centraal punt en doel in ons leven naar voren komt of als persoon die op ons gericht is en ons in het middelpunt stelt? Prosperity Teaching heeft een negatieve lading en voorstanders van de Joseph Prince Theologie zullen zich er tegen willen verzetten. Het zou dan ook mooier zijn om het begrip "prosperity teaching" niet te gebruiken en vooral op de inhoud in te gaan. Het is alleen lastig om een ander begrip te vinden, want inhoudelijk komt er veel overeen met deze theorie.

Mocht er al een discussie ontstaan over dit visualiseren of over het positief denken of de "wealth and prosperity" teaching dan wordt de Bijbel er kortstondig bijgehaald. Hoewel de theorie niet op te bouwen is vanuit de Bijbel is het wel zo dat je bijna bij elke theorie een paar bijbelteksten kunt vinden om een theorie te onderbouwen. Aanhangers van de bovengenoemde theorieën halen dan bijvoorbeeld de tekst erbij dat God gedachten over je heeft van vrede en niet van onheil, om je een hoopvolle toekomst te geven (Jer 29:10), want Jezus is gekomen om ons leven en overvloed te geven. De meerderheid van de toehoorders zal denken: daar zit wat in, die bijbeltekst heb ik inderdaad eens ergens gehoord. Het klinkt me ook nog goed in de oren.

Klopt het dat bovenstaande theorieën nu raakvlakken hebben met New Age ? Dat zou een vrij zware aantijging zijn. Toch moeten we hier niet zo maar aan voorbij gaan. In het westen zijn we behoorlijk zwaar geïndoctrineerd door het rooms katholicisme en het calvinisme. Daar komen we moeilijk los van en ook moeten wij constateren dat ons eeuwenlang dingen zijn geleerd die feitelijk onvoldoende basis in de Bijbel vinden. New Age lijkt een enge term, maar in feite is New Age niet meer dan een verzameling van allerlei methodieken, doctrines en elementen uit verschillende oosterse religies, waaronder het boeddhisme.

Oosterse invloeden ?

Vooropgesteld dat Prince heel vaak goede dingen zegt over de plaats die genade zou moeten hebben. Daar ligt ook het punt: Hij heeft soms gelijk, maar vaak slechts aan één kant van het verhaal en met betrekking tot één gedeelte.

Sommigen beschuldigen hem van prosperity teaching en anderen van New Age invloeden. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat hij New Age predikt, zeker niet, maar de geloofsachtergronden in Azië hebben ogenschijnlijk wel invloed, net zoals het calvinisme zware invloed op onze manier van denken heeft gehad. De "kracht van het positief denken" wordt verheven tot een bijna goddelijk mechanisme, zelfs boven Gods soevereiniteit. Een ander aspect dat heel zwaar doorklinkt is "visualisatie" en dit werd in het hoofdstuk hierboven al toegelicht. Dit is op zichzelf geen enkel bewijs dat de boodschap van Prince niet goed is en ook niet dat niets van zijn prediking klopt. Maar zelfs goede predikers moeten alert zijn op de invloeden die een rol spelen.

Het is interessant te zien hoe sterk wordt afgeraden om nog op eigen kunnen en eigen inspanningen te vertrouwen en in eigen kracht de wet na te leven, terwijl wel heel veel nadruk wordt gelegd op het in geloof proclameren, visualiseren en geestelijk toe-eigenen van posities. Indien dit uiteindelijk niet lukt ligt er weer net zo'n schuldgevoel bij de gelovige want die heeft niet genoeg geloof geoefend en geestelijk ingebeeld.

Visualisering is een van de meest vooraanstaande technieken die wordt gebruikt bij Neuro Linguïstisch Programmeren (NLP), een methodiek om controle over situaties te krijgen en door mentale verbeeldingskracht situaties te veranderen. NLP is een methodiek die zijn oorsprong vindt in New Age en die veel in managementtrainingen wordt toegepast. Voor NLP is ook een vorm van (soms transcendente) meditatie nuttig omdat je dan steeds beter kunt gaan visualiseren.

Dus hoewel positief denken absoluut een betere uitwerking heeft dan negatief denken en de Bijbel ons ook voorhoudt om positief te denken (geloof dat gij het al ontvangen hebt....) ligt deze vorm van visualisatie echt heel

dicht tegen NLP aan. Dit Neuro Linguïstisch Programmeren wordt door therapeuten ook ingezet om mensen zelf hun lichaam te laten genezen van kanker of hun immuunsysteem te helpen verbeteren. Je moet je bijvoorbeeld inbeelden dat de kanker verdwijnt uit je lichaam en je moet dat ook continu uitspreken. Overigens zit NLP voor Nederlanders in de alternatieve hoek, terwijl dit in Azië een veel meer geaccepteerde methodiek is, net als veel werknemers massaal yoga doen voor ze aan het werk beginnen.

Ziekte

De Singapore Theologie stelt dat Petrus en Paulus ons niet leren dat ziekte en ongevallen onderdeel kunnen zijn van ons lijden op aarde en men stelt dat lijden door ziekte of ongevallen per definitie iets is dat de satan altijd over ons brengt. En dan komt het.....ziekte is een onderdeel van de vloek van de wet. Als we dus ziek zijn betekent dit dat we nog onder de vloek van de Wet leven, want er staat geschreven dat wie onder de wet is onder de vloek leeft.

Deze redenering gaat om een aantal redenen volstrekt mank.

Als Paulus en Petrus niet zeggen dat ziekte en ongevallen onderdeel kunnen zijn van het lijden van een christen betekent dit nog niet dat je - alleen uit het feit dat ze het er niet over hebben - de conclusie kunt trekken dat het daarom zo is. Dat was iets anders als ze het er WEL over gehad hadden dat het NIET een onderdeel kan uitmaken van het lijden van een christen. Als ik iets niet zeg, betekent het nog niet dat ik het wel bedoel. Een academisch volstrekt onjuiste conclusie die Prince trekt. Paulus had het er ook niet over dat de wereld rond was en Petrus al helemaal niet en toch was de wereld wel rond.

Bovendien komt ieder mens die eerlijk nadenkt tot de conclusie dat er veel ziekte is die eenvoudigweg niet te beredeneren en te verklaren is en dat ook wij als aardse wezens te maken hebben met een onvolmaakte wereld en een wereld met veel invloedsfactoren waar wij niet altijd van vrijgesteld worden, hoewel we er soms wel tegen beschermd worden.

Prince stelt dat er eigenlijk maar één echte reden is waarom christenen ziek en zwak zijn en vroegtijdig sterven en dat is dat ze de helende kracht van het Lichaam niet erkennen. Hij stelt dat bezetenheid (dus door een demonische macht) en ziekte door de Bijbel gelijk worden behandeld omdat ze alle twee hun oorsprong in de duivel vinden¹⁸. In Handelingen 10:38 staat dat Jezus rondging goed doende.....om te genezen allen die door de duivel overweldigd waren. Nu gaat Joseph Prince een uitleg geven die niemand moeite zou moeten kosten om te weerleggen, maar die wel tekenend is. Prince zegt dat Jezus rondging om allen te genezen die door de duivel bezet waren. Hij trekt daaruit de conclusie dat Jezus alleen mensen genas die door de duivel bezet waren en dat alle mensen die hij genas dus door de duivel bezet waren. Telkens zie je in alle boeken van Prince dezelfde wijze van redeneren.

¹⁸ Boekje "health and wholeness through the Holy Communion, pagina 37

terugkomen en trekt hij conclusies die helemaal niet getrokken kunnen worden op basis van wat er in dat bijbelvers staat geschreven. Jezus genas mensen die door de duivel bezet waren, maar het was niet zo dat alle mensen die ziek waren door de duivel bezet waren. Je kunt dus niet stellen dat iedereen die ziek is door de duivel wordt onderdrukt. Een raaf is een vogel maar daarmee zijn nog niet alle vogels raven. Het gaat hier dus niet om het feit dat mensen die bezet zijn niet ziek kunnen zijn en ook niet dat als ze bevrijd worden dat ze dan inderdaad ineens beter kunnen zijn. Het gaat hier erom dat de verbanden gewoon niet klakkeloos gelegd kunnen worden. Ziek zijn komt niet altijd door demonische bezetenheid. Joseph Prince is hier in zijn boek echter wel heel stellig in. Net als vergeving is "gezond zijn" niet een belofte maar een van God gegeven recht voor elke christen. Ben je ziek, dan moet je vaststellen dat je onder de vloek bent. ¹⁹

Als we - zoals Joseph Prince zegt - onder de wet vandaan komen, zijn we onder de vloek vandaan en worden we ook door Zijn genade financieel welvarend en gezond. Andersom is het zo dat we ziekte en armoede ook moeten toeschrijven aan het zijn onder de wet en de vloek die daarmee samenhangt. Als in een gemeente mensen ziek zijn, betekent dit dan ook dat ze onder de vloek zijn en dit is het directe gevolg van onder de wet zijn. Je kunt dus geloven in het offer van de Here Jezus en alleen rechtvaardiging daardoor verwachten (waar we binnen evangelische leer van uitgaan), maar zodra je toch probeert je ook maar even aan de wet te houden, dan lijkt het alsof je die rechtvaardiging betwist en dan kun je dus weer onder die vloek komen. We zouden er dus voor moeten waken dat mensen sowieso nog over de wet spreken want dat brengt gevaren met zich mee. Tegelijkertijd zegt deze theologie wel dat de wet heilig, rechtvaardig en goed is. Dat moet ook wel want Romeinen⁷ spreekt er over, maar er wordt door Prince direct aan toegevoegd dat de et ook strikt, onbuigzaam en onverbiddelijk is. Daarmee blijft er van heilig en goed al niet veel meer over, want wie kan zo iets nog goed vinden. Maar dat is niet erg, want uiteindelijk worden de goede dingen (niet de geboden en de verboden) van de wet toch wel in je hart geschreven. En zo lijkt de cirkel weer rond.

Conclusie

De theologie die Joseph Prince verkondigt staat niet op zichzelf. Ook sprekers in de Verenigde Staten hanteren deze basis voor hun prediking. Opvallend is echter dat het voor evangelische christenen op het eerste gezicht niet eens zo eenvoudig is om het onderscheid te maken. De vele oneliners lijken heerlijk te klinken en zijn vaak gedeeltelijk ook nog waar. Dat komt omdat deze sprekers in hun woordgebruik heel sterk aansluiten op het woordgebruik zoals wij dat kennen binnen de evangelische beweging. Bovendien wordt een aantal onderwerpen zodanig ingepakt dat het niet de

¹⁹ Zelfde boekje op pagina 36

boventoon voert en je diep moet graven om bij de wortels van de theologie te komen, maar dan zie je ook daadwerkelijk een groot verschil. Zo hoor je Prince heel weinig expliciet uitspreken dat ze eigenlijk de predestinatie (voorbestedings) leer preken en ook andere precaire onderwerpen worden vermeden in de spreekbeurten. Wanneer we eenmaal de uitgangspunten van deze beweging dieper bestuderen, ontdekken we echter ook in de spreekbeurten en de boeken ineens wel de grote verschillen, dan begrijpen we welke taal ze gebruiken en vooral welke lading er aan wordt gegeven. Hierdoor blijkt ook dat de gedachte achter deze theologie heel eenvoudig de gemeente binnen kan komen. Nader onderzoek leert dat ook op gangbare christelijke websites (zelfs van de EO) sprekers van dit gedachtegoed vrij de ruimte krijgen om deze gedachten over te brengen. Men kiest er dan voor om de meest extreme gedachten niet te bespreken maar aanhangers van de theologie mogen wel de grondgedachten voor het voetlicht brengen. Overigens zijn we van mening dat de meeste sprekers vanuit een oprechtheid die boodschap verkondigen en sommigen misschien zelf nog niet heel diep naar de wortels en achtergronden hebben gezocht. Misschien dat deze studie daaraan kan bijdragen. Uiteindelijk hopen we dat Jezus Christus in Zijn ware persoon centraal zal staan.

Wij hebben als toehoorders de plicht om zelf onderzoek te doen. Onderzoek naar de beginselen van elke gedachtestroming maar ook naar de vruchten. Een theorie die sterk op de mens als middelpunt is gericht en die prettig aanvoelt omdat er nauwelijks meer verplichtingen zijn, draagt daardoor natuurlijk nog geen goede vrucht. Het kan zelfs een hele broze basis leggen voor jonge christenen en brengen wij allerlei leraren bijeen omdat ons oor verwend is geraakt.

Hoewel dit document niet bedoeld is om het hele gedachtegoed van Joseph Prince in kaart te brengen is het gaandeweg wel duidelijk geworden dat de theologie in de New Creation Church van een heel ander gehalte is dan wij binnen het Nederlandse Volle Evangelie kennen. Lastig is wel dat het onderzoek en scherpheid vraagt om de cirkelredeneringen te weerleggen.

Heer, als wij Uw Woord niet meer helder zien, hoe licht zal dan ons pad nog zijn ? Laat Uw Heilige Geest onze geest openen voor de echte helderheid van Uw Woord en geef ons Wijsheid. Leidt ons op uw wegen zodat wij niet op onze eigen inzichten steunen.

Deze tekst is slechts voor intern gebruik en slechts een ruwe schets en vlugschrift. Aldus de anonieme schrijver.

Stichting: Werkgroep "Terug naar de Bijbel"

Postadres: Populierenstraat 51, 8266 BK Kampen, Nederland; tel.038-3328234

E-mailadres: byblos@solcon.nl

Websiteadres: www.backtothebible.nl

Dagelijks bestuur: Voorzitter: Ing. M. v.d. Kraats

Secretaris/penningmeester: Dhr. A.A. Doorn

De Stichting is ingeschreven onder nr. S 025302 K.v.K. te Zwolle;

Banknummer: 65.02.76.213 ; Postgiro 7415978 ; IBAN NL47 INGB 0650 2762 13